NN 77/2019 (14.8.2019.), Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-IIIA-951/2019 od od 19. lipnja 2019.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1628

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sutkinja Ingrid Antičević Marinović, predsjednica Vijeća, te suci Mato Arlović, Snježana Bagić, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić i Miroslav Šumanović, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenuo Marijan Miković iz Zagreba, na sjednici održanoj 19. lipnja 2019. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Županijski sud u Rijeci dužan je donijeti odluku u predmetu koji se vodi pred tim sudom pod brojem Gž-1099/2019 u najkraćem mogućem roku, ali ne duljem od šest (6) mjeseci, računajući od prvog idućeg dana nakon objave ove odluke u »Narodnim novinama«.

III. Na temelju članka 63. stavka 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst), podnositelju ustavne tužbe Marijanu Mikoviću određuje se primjerena naknada zbog povrede ustavnog prava na razumnu duljinu postupka zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) u iznosu od 13.000,00 kuna.

IV. Naknada iz točke III. ove izreke bit će isplaćena iz državnog proračuna u roku od tri (3) mjeseca od dana podnošenja zahtjeva podnositelja Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske za njezinu isplatu.

V. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Marijan Miković iz Zagreba (u daljnjem tekstu: podnositelj) podnio je 27. veljače 2019. ustavnu tužbu smatrajući da mu je zbog dugotrajnosti postupka koji se vodi pred Općinskim sudom u Rijeci, Stalnom službom u Crikvenici pod brojem P-244/2017 (kasnije Općinski sud u Crikvenici; u daljnjem tekstu: prvostupanjski sud) povrijeđeno ustavno pravo na suđenje u razumnom roku zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava.

2. Za potrebe ustavnosudskog postupka, na temelju članka 69. alineje 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) Ustavnom sudu dostavljen je spis prvostupanjskog suda broj: Pu P-2284/2019 (ranije P-244/2017).

II. PREGLED RADNJI U POSTUPKU

3. Podnositelj (tužitelj u parničnom postupku) podnio je 24. lipnja 2011. tužbu protiv tuženika radi prestanka uznemiravanja.

Rješenjem broj: P-424/2011 od 22. siječnja 2013. dostavljena je tuženicima tužba na odgovor.

Podneskom od 5. veljače 2013. tuženici su dostavili odgovor na tužbu.

Na ročištu održanom 18. prosinca 2014. pozvan je podnositelj u roku 30 dana izvršiti uplatu iznosa na ime troškova predujma za izlazak na lice mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika.

Podneskom od 18. veljače 2015. podnositelj je obavijestio sud da su tuženici djelomično udovoljili tužbenom zahtjevu, pa ukoliko udovolje u cijelosti tužbenom zahtjevu nema osnove za vođenje postupka i plaćanje predujma za izlazak na lice mjesta.

Na ročištu održanom 16. ožujka 2015. podnositelj je povukao tužbu budući da su tuženici udovoljili tužbenom zahtjevu.

Podneskom od 25. ožujka 2015. tuženici su se očitovali.

Presudom broj: P-1020/2015 od 28. listopada 2015. odbijen je u cijelosti tužbeni zahtjev podnositelja kao neosnovan.

Podnositelj je 5. listopada 2015. podnio predsjedniku Općinskog suda u Rijeci zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Protiv navedene presude podnositelj je izjavio žalbu 16. studenoga 2015., te je spis 28. siječnja 2016. dostavljen Županijskom sudu u Rijeci (u daljnjem tekstu: drugostupanjski sud) radi odlučivanja o žalbi podnositelja.

Rješenjem predsjednika Općinskog suda u Rijeci broj: Su Gzp I-113/2015 od 28. prosinca 2015. odbijen je zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, te je odbijen zahtjev za isplatu primjerene naknade.

Podnositelj je 7. studenoga 2016. podnio predsjedniku drugostupanjskog suda zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Predsjednik drugostupanjskog suda rješenjem broj: Su-Gzp I-56/2016-2 od 25. studenoga 2016. prihvatio je zahtjev podnositelja za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku i naložio uređujućem sucu donošenje odluke u predmetu broj: Gž-221/2016 u roku od pet (5) mjeseci, dok je odbio zahtjev podnositelja za isplatu primjerene naknade.

Rješenjem drugostupanjskog suda broj: Gž-221/2016-5 od 19. siječnja 2017. ukinuta je presuda broj: P-1020/2015 od 28. listopada 2015., te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Podneskom od 11. kolovoza 2017. podnositelj se očitovao, dok je podnescima od 3. i 9. listopada 2017. predložio provođenje dokaza, a podneskom od 13. listopada 2017. izmijenio je tužbeni zahtjev.

Na ročištu održanom 18. listopada 2017. stranke su se očitovale te su tuženici pristali na povlačenje tužbe, a podnositelj je zatražio naknadu troškova parničnog postupka.

Rješenjem broj: P-244/2017 od 18. listopada 2017. utvrđeno je povlačenje tužbe te je naloženo tuženicima naknaditi podnositelju parnični trošak u iznosu od 2.630,00 kuna.

Predmetno rješenje podnositelj je primio 1. veljače 2019., te je 12. veljače 2019. izjavio žalbu na rješenje broj: P-244/2017 od 18. listopada 2017.

Podnositelj je 1. veljače 2017. podnio ustavnu tužbu na temelju članka 63. Ustavnog zakona smatrajući da mu je trajanjem postupka koji se vodio pred drugostupanjskim sudom pod brojem Gž-221/16 povrijeđeno ustavno pravo na donošenje odluke u razumnom roku zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava.

Odlukom Ustavnog suda broj: U-IIIA-507/2017 od 19. travnja 2018., www.usud.hr (u daljnjem tekstu: odluka broj: U-IIIA-507/2017) odbijena je ustavna tužba podnositelja radi povrede prava na suđenje u razumnom roku.

Podnositelj je 7. veljače 2019. podnio predsjedniku prvostupanjskog suda zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Rješenjem prvostupanjskog suda broj: Su Gzp I-9/2019 od 6. ožujka 2019. odbijen je zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku kao neosnovan.

U trenutku odlučivanja o ustavnoj tužbi postupak se vodi pred drugostupanjskim sudom pod brojem Gž-1099/2019.

III. MJERODAVNO PRAVO

4. U rješenju broj: U-IIIVs-3669/2006 i dr. od 2. ožujka 2010. (»Narodne novine« broj 34/10.) Ustavni sud opisao je razvoj pravne zaštite ustavnog prava na suđenje u razumnom roku od trenutka njegovog uvođenja u hrvatski pravni sustav, stupanjem na snagu Promjene Ustava Republike Hrvatske 9. studenoga 2000. (»Narodne novine« broj 113/00.), do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 153/09.).

U rješenju broj: U-IIIA-322/2014 od 23. prosinca 2014. (»Narodne novine« broj 8/15.) Ustavni sud opisao je i daljnji razvoj tog mehanizma pravne zaštite sve do 14. ožujka 2013. kada je stupio na snagu Zakon o sudovima (»Narodne novine« broj 28/13.; u daljnjem tekstu: ZoSud/13). U glavi VI. tog zakona pod nazivom »Zaštita prava na suđenje u razumnom roku« propisan je novi, drugačiji model zaštite prava na suđenje u razumnom roku u odnosu na onaj koji je bio na snazi u ranijem zakonodavnom razdoblju.

ZoSud/13 do danas je izmijenjen nekoliko puta:

– Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 33/15.)

– Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 82/15.)

– Uredbom o dopuni Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 82/16.)

– Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 67/18.).

Odredbe koje se odnose na zaštitu prava na suđenje u razumnom roku (članci 63. – 70.) nisu mijenjane.

5. Pregled pravnih sredstava za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku od 2002. do 2013. godine (stupanja na snagu ZoSud-a/13) Ustavni sud dao je u odluci broj: U-IIIA-1031/2014 od 27. travnja 2016. (»Narodne novine« broj 50/16.).

IV. DOPUŠTENOST USTAVNE TUŽBE